

324

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1966 r.

w sprawie zakresu, zasad i trybu dokonywania przez organy administracji jakości i miar w zakładach produkcyjnych kontroli jakości wyrobów.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje zakres, zasady i tryb dokonywania w zakładach produkcyjnych doraźnych i szczególnych kontroli jakości surowców, materiałów, półwyrobów i wyrobów gotowych, zwanych dalej „wyrobami”, oraz działalności kontroli technicznej przez Centralny Urząd Jakości i Miar oraz okręgowe i obwodowe urzędy jakości i miar, zwane dalej odpowiednio „Centralnym Urzędem”, „okręgowymi urzędami” i „obwodowymi urzędami”.

2. Organy właściwe w zakresie kontroli jakości wyrobów wytwarzanych dla potrzeb obronności, uprawnienia tych organów w zakresie kontroli jakości wyrobów oraz zakres i sposób przeprowadzania kontroli tych wyrobów, jak rów-

nież zakres kontroli jakości wyrobów i działalności kontroli technicznej w zakładach górniczych i energetycznych określają przepisy wydane na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147).

§ 2. Przepisy rozporządzenia dotyczące ministrów odnoszą się także do kierowników urzędów centralnych oraz prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), a w odniesieniu do jednostek spółdzielczych — do zarządów właściwych związków spółdzielczych.

§ 3. 1. Do przeprowadzenia kontroli jakości wyrobów i działalności kontroli technicznej uprawnieni są pracownicy organów administracji jakości i miar:

- 1) Prezes Centralnego Urzędu i jego zastępcy — na podstawie legitymacji służbowej,
- 2) dyrektorzy i zastępcy dyrektorów departamentów oraz zespołów w Centralnym Urzędzie, dyrektorzy i zastępcy dyrektorów okręgowych urzędów oraz naczelnicy obwodowych urzędów — na podstawie stałych upoważnień wydanych przez Prezesa Centralnego Urzędu,

3) inni pracownicy Centralnego Urzędu oraz okręgowych i obwodowych urzędów — na podstawie upoważnienia wydanego odpowiednio przez Prezesa Centralnego Urzędu, dyrektora okręgowego urzędu i naczelnika obwodowego urzędu,

zwani w dalszych przepisach rozporządzenia „inspektorami”.

2. W kontroli mogą brać udział także rzeczoznawcy upoważnieni do tych czynności przez organy wymienione w ust. 1 pkt 3. Udział rzeczoznawców w kontroli może być ograniczony tylko do wykonania określonych zadań (sporządzenia ekspertyzy, wykonania określonego badania, wydania opinii itp.). Przepisy rozporządzenia dotyczące inspektorów odnoszą się także do rzeczoznawców.

3. Osoby wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 upoważnione są do przeprowadzania kontroli w granicach posiadanych uprawnień.

§ 4. 1. Organ zarządzający kontrolą określa przedmiot, zakres i czas trwania kontroli.

2. Jeżeli kontrola w danym zakładzie ma być przeprowadzona przez kilku inspektorów, organ zarządzający kontrolę wyznacza kierownika zespołu kontrolnego.

§ 5. 1. Inspektor jest uprawniony do wstępu do pomieszczeń zakładów produkcyjnych związanych z produkcją, składowaniem, przechowywaniem lub transportem wyrobów oraz pobierania w razie potrzeby próbek wyrobów.

2. Zasady i tryb pobierania w czasie kontroli próbek wyrobów określają odrębne przepisy.

§ 6. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych inspektor zawiadamia kierownika zakładu o wszczęciu kontroli, okazując dokumenty uprawniające go do przeprowadzenia kontroli. O wszczęciu kontroli inspektor zawiadamia również przewodniczącego rady robotniczej oraz przewodniczącego rady zakładowej.

§ 7. Kierownik zakładu obowiązany jest zapewnić środki i warunki do sprawnego wykonania czynności kontrolnych, w szczególności przez:

- 1) udostępnienie potrzebnych dokumentów, objętych kontrolą surowców, materiałów, półwyrobów i wyrobów gotowych, urządzeń, na których są one wytwarzane, oraz danych dotyczących tych urządzeń, procesu technologicznego i produkcyjnego,
- 2) przydzielenie na czas kontroli odpowiednich pomieszczeń do pracy, sprzętu biurowego, a w razie potrzeby odzieży ochronnej oraz niezbędnych środków technicznych.

§ 8. 1. Inspektor ma prawo zadać od kierownika zakładu, a w razie potrzeby także od innych pracowników, udzielenia wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli.

2. Inspektor może żądać wyjaśnień i informacji dotyczących spraw zakwalifikowanych jako tajne, jak również mieć wgląd w dokumenty i inne dowody dotyczące tych spraw tylko w wypadku, gdy w upoważnieniu do dokonania kontroli zawarte jest upoważnienie do wglądu w sprawy tajne.

§ 9. Jeżeli w związku z przeprowadzoną kontrolą w określonym zakładzie produkcyjnym zachodzi potrzeba uzupełnienia danych dotyczących przedmiotu kontroli danymi z innych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów, inspektor jest uprawniony do zebrania tych danych.

§ 10. 1. Z przeprowadzonej kontroli inspektor sporządza protokół.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora (inspektorów) oraz wskazanie dokumentu upoważniającego do przeprowadzenia kontroli, z podaniem jego numeru i daty wystawienia,

2) nazwę zakładu, jego adres, imię i nazwisko kierownika zakładu i kierownika kontroli technicznej oraz nazwę i adres jednostki nadzorczej,

- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli,
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli,
- 5) ustalenia stwierdzone w czasie kontroli, ze wskazaniem dowodów, na podstawie których zostały dokonane,
- 6) spostrzeżenia poczynione przez inspektora, dotyczące okoliczności towarzyszących stwierdzonym uchybieniom oraz przyczyn wad jakości wyrobów,
- 7) wyjaśnienia właściwych osób w razie stwierdzenia uchybień mających wpływ na jakość wyrobów,
- 8) wyszczególnienie dołączonych do protokołu załączników,
- 9) wzmiankę, w ilu egzemplarzach sporządzono protokół, oraz o doręczeniu 1 egzemplarza protokołu kierownikowi kontrolowanego zakładu,
- 10) miejsce i datę sporządzenia protokołu,
- 11) podpis inspektora.

3. W razie gdy kontrola jest przeprowadzana przez kilku inspektorów, protokół powinien być podpisany przez wszystkich inspektorów. Inspektor, który reprezentuje odmienny pogląd w sprawach będących przedmiotem kontroli, może zamieścić w protokole swoje odmienne zdanie wraz z uzasadnieniem.

4. Kierownik zakładu może zgłosić do protokołu uwagi dotyczące stwierdzeń zawartych w protokole.

5. Jeden egzemplarz protokołu inspektor pozostawia kierownikowi zakładu.

6. Organ zarządzający kontrolę przesyła niezwłocznie odpis protokołu jednostce nadzorczej nad kontrolowanym zakładem.

§ 11. 1. Kierownik zakładu może zgłosić dodatkowe uwagi i wyjaśnienia do protokołu przez nadesłanie ich na piśmie organowi zarządzającemu kontrolę w ciągu 15 dni od dnia doręczenia odpisu protokołu.

2. W uzasadnionych wypadkach organ zarządzający kontrolę może, na wniosek kierownika zakładu zgłoszony przed upływem terminu określonego w ust. 1, przedłużyć termin zgłoszenia uwag i wyjaśnień do protokołu do 30 dni.

Rozdział 2.

Rodzaje kontroli.

§ 12. Kontrolę przeprowadza się bądź jako kontrolę doraźną, bądź jako kontrolę szczególną.

a) Kontrola doraźna.

§ 13. 1. Przedmiotem kontroli doraźnej jest kontrola jakości wyrobów, prawidłowości stosowania znaków jakości oraz działalności kontroli technicznej, jej organizacji i stosowanych metod kontroli.

2. Kontrolę doraźną przeprowadza się w razie stwierdzenia potrzeb dokonania takiej kontroli w wyniku analizy posiadanych materiałów lub otrzymania informacji o złej jakości wyrobów, lub niewłaściwego działania kontroli technicznej.

§ 14. Kontrolę doraźną może zarządzić:

- 1) Prezes Centralnego Urzędu,
- 2) dyrektor okręgowego urzędu na polecenie Prezesa Centralnego Urzędu lub z własnej inicjatywy,
- 3) naczelnik obwodowego urzędu na polecenie dyrektora okręgowego urzędu lub z własnej inicjatywy.

§ 15. 1. Na podstawie protokołu kontroli doraźnej oraz po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag i wyjaśnień organ zarządzający kontrolę przekazuje wnioski pokontrolne kierownikowi

kowi kontrolowanego zakładu, przesyłając ich odpis jednostce nadrzędnej nad tym zakładem.

2. Kierownik zakładu obowiązany jest wykonać wnioski organu, który przeprowadził kontrolę, a w wypadku gdy ich realizacja zależna jest od decyzji jego jednostki nadrzędnej lub innych jednostek — wystąpić z odpowiednimi wnioskami do tych jednostek, zawiadamiając o tym organ, który przeprowadził kontrolę.

3. W wypadku gdy kierownik kontrolowanego zakładu nie godzi się z wnioskami organu, który przeprowadził kontrolę, może on za pośrednictwem swojej jednostki nadrzędnej wystąpić w terminie 14 dni o zmianę wniosków do:

- 1) okręgowego urzędu — gdy chodzi o wnioski obwodowego urzędu,
- 2) Centralnego Urzędu — gdy chodzi o wnioski okręgowego urzędu.

Odwołania wnosi się za pośrednictwem organu, który przeprowadził kontrolę.

4. O sposobie wykonania wniosków kierownik zakładu obowiązany jest zawiadomić organ, który przeprowadził kontrolę, oraz jednostkę nadrzędną nad zakładem, w terminie ustalonym dla realizacji wniosków przez organ przeprowadzający kontrolę.

5. Organ, który przeprowadził kontrolę doraźną w zakładzie produkcyjnym, może także niektóre wnioski pokontrolne skierować do jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad kontrolowanym zakładem, w szczególności w sprawach wymagających decyzji tej jednostki. Do trybu załatwiania tych wniosków stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2—4.

b) Kontrola szczególna.

§ 16. 1. Kontrolę szczególną przeprowadza się, gdy zachodzą notoryczne zjawiska wadliwej jakości wyrobów, o dużej szkodliwości społecznej lub gospodarczej.

2. Kontrola szczególna polega na stwierdzeniu stanu jakości wyrobów, kompleksowym zbadaniu przyczyn złej jakości oraz opracowaniu zaleceń zmierzających do poprawy jakości wyrobów. Kontrolą mogą być objęte w szczególności sprawy dotyczące rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych, jakości wprowadzanych do produkcji surowców, materiałów i elementów z dostaw kooperacyjnych, organizacji procesu produkcyjnego, wewnętrznej i zewnętrznej kontroli jakości wyrobów, metod kontrolno-pomiarowych, maszyn i urządzeń produkcyjnych, przepisów prawnych, ekonomiki produkcji i bodźców materialnego zainteresowania mających wpływ na jakość wyrobów, metod zarządzania i kwalifikacji pracowników.

§ 17. 1. Kontrolę szczególną zarządza Prezes Centralnego Urzędu:

- 1) na zlecenie Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów,
- 2) na wniosek zainteresowanego ministra,
- 3) z własnej inicjatywy.

2. W wypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 Prezes Centralnego Urzędu zarządza kontrolę w porozumieniu z ministrem nadzorującym zakład (zakłady) objęty kontrolą.

§ 18. 1. W kontroli szczególnej jako rzeczoznawcy (§ 3 ust. 2) mogą uczestniczyć specjaliści w zakresie zagadnień związanych z przedmiotem kontroli:

- 1) z resortu, w którego skład wchodzi kontrolowany zakład, oraz z resortów będących odbiorcami kontrolowanych wyrobów, upoważnieni do kontroli przez Prezesa Centralnego Urzędu na wniosek właściwego ministra,
- 2) z właściwego stowarzyszenia Naczelnej Organizacji Technicznej lub innego stowarzyszenia, upoważnieni do

kontroli przez Prezesa Centralnego Urzędu na wniosek tego stowarzyszenia, zgłoszony po uzgodnieniu z jednostką nadrzędną nad zakładem zatrudniającym takiego specjalistę,

- 3) z właściwego związku zawodowego, upoważnieni do kontroli przez Prezesa Centralnego Urzędu na wniosek zarządu głównego właściwego związku zawodowego, zgłoszony po uzgodnieniu z jednostką nadrzędną nad zakładem zatrudniającym takiego specjalistę.

2. Osoby wymienione w ust. 1 otrzymują zwolnienie z zajęć w swych zakładach pracy na czas niezbędny do wykonania czynności kontrolnych z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Centralny Urząd pokrywa koszty ich przejazdów, diet i noclegów według przepisów dotyczących pracowników Centralnego Urzędu.

§ 19. 1. W czasie przeprowadzania kontroli szczególnej inspektor (kierownik zespołu kontrolnego) może zgłaszać kierownikowi kontrolowanego zakładu pisemne wnioski w sprawie usunięcia przyczyn złej jakości wyrobów, jeżeli — jego zdaniem — mogą być one niezwłocznie usunięte.

2. Kierownik zakładu jest obowiązany do realizacji wniosków wymienionych w ust. 1, a jeżeli uzna wniosek za niesłuszny, powinien najpóźniej w ciągu 7 dni złożyć odwołanie do Prezesa Centralnego Urzędu, przesyłając kopię odwołania swej jednostce nadrzędnej.

3. W protokole kontroli szczególnej inspektor (kierownik zespołu kontrolnego) obowiązany jest uwidocznić fakt zgłoszenia wniosków wymienionych w ust. 1 oraz zamieścić uwagi co do ich realizacji.

4. O wynikach kontroli szczególnej inspektor (kierownik zespołu kontrolnego) obowiązany jest poinformować prezydium rady robotniczej kontrolowanego zakładu.

§ 20. Protokół kontroli szczególnej poza danymi określonymi w § 10 i § 19 ust. 3 powinien zawierać wnioski dotyczące poszczególnych zagadnień objętych kontrolą oraz wnioski ogólne.

§ 21. 1. Na podstawie wyników kontroli szczególnej Prezes Centralnego Urzędu przekazuje wnioski pokontrolne kierownikowi kontrolowanego zakładu, jednostce nadrzędnej nad zakładem oraz — według swojego uznania — właściwemu ministrowi, a gdy kontrola zarządzona została na zlecenie Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów, Prezes Centralnego Urzędu przedstawia wyniki kontroli wraz z wnioskami tym organom.

2. W zakresie wniosków pokontrolnych skierowanych do kierowników zakładów objętych kontrolą szczególną i jednostek nadrzędnych nad tymi zakładami stosuje się odpowiednio przepisy § 15.

Rozdział 3.

Przepisy końcowe.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, właściwemu ministrowi oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*